

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ช่วงปฐมวัยเป็นช่วงที่สำคัญอย่างยิ่งของชีวิต เพราะเป็นช่วงที่พัฒนาการทุกด้านเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และโดยเฉพาะด้านสติปัญญาจะเจริญมากที่สุดในช่วงนี้ การพัฒนาการใดๆ ในวัยนี้จะเป็นพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการในช่วงอื่นๆ ของชีวิตเป็นอย่างมาก ตามทัศนะของ Freud (1949 อ้างถึงใน เขาวพาเดชะคุปต์, 2542, หน้า 13) ได้ให้ความสำคัญแก่เด็กปฐมวัยเริ่มต้นของชีวิตมนุษย์ คือ ระยะ 5 ปีแรกของเด็ก ประสบการณ์ที่ได้รับในตอนต้นของชีวิตจะมีอิทธิพลต่อชีวิตเด็กไปตลอดชีวิต ดังนั้นการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานของชีวิต หากเด็กได้รับการปูพื้นฐานที่ดีมาตั้งแต่ 6 ปีแรกของชีวิตเด็กจะมีการพัฒนาในทุกด้านอย่างรวดเร็วมาก และประสบการณ์ที่เด็กได้รับจะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาในทุกด้านอย่างต่อเนื่องกันไปจนกระทั่งโตเป็นผู้ใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทางด้านสติปัญญา (สิริมาภิญา โอนันตพงษ์, 2545, หน้า 62) ซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของ Piaget (1970, p.246) ได้กล่าวว่าการพัฒนาทางสติปัญญาที่เกิดขึ้นในช่วงปฐมวัยนั้นจะเป็นรากฐานแก่การพัฒนาสติปัญญา ซึ่งในการพัฒนาการของเด็กจะพัฒนาช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับการที่เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ได้มีโอกาสใช้ประสาทสัมผัสรับรู้สิ่งต่างๆ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก

ภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัยในการเรียนภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นภาษาไทย ภาษาอังกฤษหรือภาษาใดก็ตาม ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษาอังกฤษทั้งในด้านเสียง คำศัพท์และโครงสร้าง สอดคล้องกับ ประคอง นิมมานเหมินทร์, 2550, หน้า 80) ได้กล่าวว่า การเรียนภาษาอังกฤษเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้เด็กเข้าใจภาษาอังกฤษ เข้าใจโครงสร้างของภาษาอังกฤษและการรู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สามารถพูดได้ดี ถูกต้อง เนื่องจากรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น

และใช้ด้วยความเข้าใจ เหมาะสมถูกต้องต่อสถานการณ์นั้นๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและเด็กรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากเพียงใดจะทำให้เด็กเข้าใจหรือคำอธิบายของผู้อื่นและเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ดังนั้นความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษถึงแม้ว่าคำศัพท์จะเป็นองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบสำคัญของภาษาอังกฤษซึ่งความสำคัญของคำศัพท์มีผลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสื่อสารและยังเป็นกุญแจสำคัญสำหรับความเข้าใจในการอ่านภาษาต่างประเทศอีกด้วย เนื่องจากการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษของเด็ก ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นจะต้องรู้ความหมายของคำศัพท์ในการสื่อสารได้ในสถานการณ์ต่างๆ ในทางตรงกันข้ามผู้เรียนภาษาอังกฤษที่มีปัญหาในเรื่องคำศัพท์จะมีปัญหาในการสื่อสาร เพราะการนึกคำศัพท์ไม่ออกทำให้การติดต่อสื่อสารเกิดการชะงักงันได้ถึงแม้ว่าผู้ที่เรียนจะรู้ไวยากรณ์ต่างๆ ของภาษาอังกฤษอาจไม่สามารถที่จะสื่อสารได้ถ้าไม่รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เหมาะสม จึงเป็นการยากที่จะใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษในการสื่อสารความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ศิริพร ลิ้มตระกูล, 2535, หน้า 13; Dale, 1971, p. 376; Finocchiaro, 1974, p. 73; Wallace, 1997, p. 9; Lado, 1988, p. 79)

การพัฒนาการทางด้านภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยจะเป็นไปในรูปแบบของการเรียนรู้ทางด้านการฟังและการพูดเป็นส่วนมาก ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการอ่านและการเขียนต่อไปเด็กในช่วงวัยนี้มีความพร้อมที่จะฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษในด้านคำศัพท์ การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ การออกเสียงแบบชัดเจน การบอกวัตถุสิ่งของและการใช้ประโยคในการติดต่อสื่อสารให้เข้าใจได้ดี (ปานตา ใช้เทียมวงศ์, 2535, หน้า 79; วิณี ชิตเชิดวงศ์, 2537, หน้า 192; กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2541, หน้า 11) เนื่องจากธรรมชาติของเด็กไทยส่วนมากมักจะไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในการติดต่อสื่อความคิดให้ผู้อื่นทราบ ดังนั้นครูผู้สอนช่วงปฐมวัยจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะทางด้านการฟังและการพูดซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับเด็กปฐมวัยที่ยังอ่านและเขียนไม่ได้

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญและเป็นภาษานิยมใช้กันมากที่สุด ทั้งนี้เพราะภาษาอังกฤษสากล (International Language) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยสามารถเรียนรู้ได้โดยใช้ประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน ตามหลักการเรียนภาษา

โดยใช้หลักการเป็นพื้นฐาน (Whole Language) เป็นวิธีการเรียนภาษาอังกฤษจากพื้นฐาน ประสบการณ์เดิมของเด็ก โดยเริ่มให้เด็กได้เรียนรู้จากคำที่คุ้นเคย ที่ใช้พูดในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะเป็นคำที่เด็กนึกภาพได้และเป็นคำที่คุ้นตา เด็กจะเข้าใจและสร้างแนวคิดจากคำได้ เด็กจะฟังและรับรู้ได้ ถ้าเด็กสามารถเริ่มเรียนภาษาจากสิ่งที่เด็กพูดออกมาได้อย่างเข้าใจและ เห็นภาพในใจของเด็กเป็นรูปธรรม เด็กจะพอใจมาก อยากออกเสียงอยากพูด (กุลยา ตันติผลลาชีวะ, 2541, หน้า 32) และนิทานกับเด็กเป็นของคู่กัน เด็กชอบฟังนิทานและเรียนรู้ หลายสิ่งหลายอย่างจากนิทาน การฟังนิทานภาษาอังกฤษเป็นประจำทุกวันจะทำให้เด็กจำได้ เด็กได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากคำศัพท์ประโยค การเล่านิทานเป็นการพัฒนาทักษะในการใช้ ภาษาอังกฤษของเด็ก รวมทั้งการฟังการพูด และการจดจำ (ฉวีวรรณ กีนาวงค์, 2526, หน้า 101-102) ดังนั้นในกลุ่มนิทาน ครูผู้สอนควรใช้คำซ้ำๆ ประโยคซ้ำๆ และพูดซ้ำๆ บางครั้งอาจ เป็นคำใหม่ที่เด็กเพิ่งเคยได้ยินก็ช่วยให้เด็กเกิดความประทับใจได้ (สุนารี งามสมบัติ 2535, หน้า 26) เด็กไม่เบื่อนิทานซ้ำเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องที่ประทับใจ การฟังซ้ำๆ ทำให้เด็กจำ คำศัพท์ จำประโยค และสำนวนภาษาได้ เด็กได้เรียนรู้ทั้งภาษาอังกฤษและได้รับความสนุก จากการฟังนิทาน การเรียนการสอนในลักษณะนี้ เด็กๆ จะเรียนรู้และจำได้อย่างมีความสุข (กุลยา ตันติผลลาชีวะ, 2541, หน้า 29)

ดังนั้นนิทานภาพประกอบเป็นสิ่งที่เด็กสนใจอยากรู้ เด็กสนุกสนานกับการได้ฟัง นิทานภาพประกอบเป็นความสนุกที่ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ โดยไม่รู้ตัว นิทานภาพประกอบช่วยให้ รู้จักคำศัพท์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นช่วยฝึกทักษะการพูดและการฟังให้แก่เด็กได้อย่างคล่องแคล่วเป็น ธรรมชาติ พูดได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง ทั้งยังช่วยให้เด็กสามารถเก็บเรื่องราวที่ฟังได้อย่าง เหมาะสมตามวัย จึงจัดได้ว่านิทานภาพประกอบจะช่วยจูงใจให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดี รวดเร็ว ตลอดจนเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการคิดและความสามารถทางภาษาอังกฤษให้กับเด็กได้ อย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัญจวน ปราโมจน์ย์, (2544, บทคัดย่อ); ยุพิน วิสัย, (2544, บทคัดย่อ) และ วัชรินทร์ แสงจันดา, (2548, หน้า 59-61) พบว่า เด็กปฐมวัยก่อนจัด กิจกรรมและระหว่างการจัดกิจกรรมเสริมการเล่านิทานประกอบภาพ ทำให้เด็กปฐมวัยมี ความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าการทดลอง และยังทำให้เด็กปฐมวัย มีความสามารถด้านการพูด อยู่ในระดับดีและระดับดีเยี่ยม ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นใน เด็กปฐมวัยคือ ขาดการพัฒนาภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ทักษะการฟังของครูผู้สอน สื่อการเรียนการ

สอน เทคนิควิธีสอนของครูผู้สอน ซึ่งผลประเมินระดับประเทศ พบว่า เยาวชนมีระดับการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ในระดับอนุบาลยังไม่มีให้ประเมินภาษาอังกฤษแต่จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา (สมศ.) รอบสามของโรงเรียนอนุบาลนวมณี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ระดับปฐมวัยพบว่า การเรียนรู้ภาษาในระดับปฐมวัย ผ่านเกณฑ์ในระดับดี (โรงเรียนอนุบาลนวมณี, 2557, หน้า 10) ดังนั้นจากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเรื่องการพัฒนาหนังสือนิทานภาพประกอบเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยที่ได้ในครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนการเล่านิทานภาพประกอบให้กับเด็กปฐมวัยและเป็นการส่งเสริมพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย อันเป็นประโยชน์ต่อเด็กในการเรียนรู้ขั้นสูงต่อไปในอนาคต

คำถามของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสือนิทานภาพประกอบเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. หนังสือนิทานภาพประกอบเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 หรือไม่อย่างไร
2. ความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย หลังเรียนด้วยหนังสือนิทานภาพประกอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสูงกว่าเรียนหรือไม่
3. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับใด
4. ความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือนิทานภาพประกอบเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย หลังเรียนอยู่ในระดับใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสือนิทานภาพประกอบเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานภาพประกอบสำหรับความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยหลังเรียนด้วยหนังสือนิทานภาพประกอบหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยหลังเรียน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือนิทานภาพประกอบเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยหลังเรียน

สมมุติฐานของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสือนิทานภาพประกอบเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของสมมติของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. หนังสือนิทานภาพประกอบเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เปรียบเทียบความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยหลังเรียนอยู่ในระดับใด
4. ความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือนิทานภาพประกอบเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยหลังเรียนอยู่ในระดับใด

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสือนิทานภาพประกอบเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ได้หนังสือนิทานภาพประกอบเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย
2. ได้หนังสือนิทานภาพประกอบที่ใช้ในการเรียนการสอนสำหรับครูภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย
3. เป็นการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์หนังสือนิทานภาพประกอบเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยให้แก่สถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ เด็กปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาลอนุบาลนวมณี อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 17 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 702 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาลนวมณี อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 17 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสาระที่ควรเรียนรู้ ดังนี้

1) My Body 2) My Family 3) The Seasons 4) First Day at School 5) The Moon and the Sun และ 6) The Hungry Monkey

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานภาพประกอบ ประกอบด้วย 1) My Body 2) My Family 3) The Seasons 4) First Day at School 5) The Moon and the Sun และ 6) The Hungry Monkey

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานภาพประกอบ
2) ความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 3) พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของเด็กปฐมวัยและ 4) ความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือนิทานภาพประกอบ

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ใช้เวลาในการจัดการ
เรียน จำนวน 16 ชั่วโมง ใช้เวลาในการเรียนสัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ไม่รวมการ
ทดสอบก่อนและหลังการทดสอบ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสือนิทานภาพประกอบเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัย
ที่เกี่ยวกับหนังสือนิทานภาพประกอบเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ
เด็กปฐมวัย ผู้วิจัยสามารถสรุปกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสือนิทานภาพประกอบเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ไว้ดังนี้

1. การพัฒนาหนังสือนิทานภาพประกอบ หมายถึง กระบวนการออกแบบหนังสือภาษาอังกฤษที่ใช้นิทานภาพประกอบเป็นสื่อในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้ฟังนิทานภาพประกอบรู้จักคิด รู้จักตัดสินใจ และกล้าพูดเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยครูเล่านิทานความเป็นธรรมชาติใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมกับเรื่องและอารมณ์ใช้ท่าทางและสีหน้าประกอบการเล่า โดยเป็นเรื่องราวที่มีเนื้อหาเข้าใจง่าย น่าสนใจ สนุกสนาน มีคติสอนใจ และมีความเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น โดยมีลักษณะเป็นหนังสือนิทานภาพประกอบที่มีความตื่นตาตื่นใจให้แก่เด็ก และมีองค์ประกอบของเนื้อหาในการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานภาพประกอบ เรื่องราวภาษาอังกฤษที่มีภาพประกอบที่ได้รับการคัดเลือกมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นหนังสือนิทานภาพประกอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 จำนวน 6 เล่ม ได้แก่ 1) My Body 2) My Family 3) The Seasons 4) First Day at School 5) The Moon and the Sun และ 6) The Hungry Monkey

2. ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานภาพประกอบ ตามเกณฑ์ 75/75 หมายถึง เกณฑ์ 75 ค่าแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่เด็กปฐมวัยทำแบบทดสอบย่อยของการเรียนหนังสือนิทานภาพประกอบ ได้คะแนนร้อยละ 75

เกณฑ์ 75 ค่าหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์รวมของคะแนนเฉลี่ยที่เด็กปฐมวัยทำแบบทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการเรียนจากหนังสือนิทานภาพประกอบได้คะแนนร้อยละ 75 ขึ้นไป

3. ความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับภาพที่กำหนด โดยอาศัยการประเมินจากการสังเกตและ

การออกเสียงของเด็กปฐมวัย สามารถบอกความหมายของคำศัพท์หรือสื่อความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

4. ความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือนิทานภาพประกอบ หมายถึง ความรู้สึกพอใจและอารมณ์ของเด็กปฐมวัย เรื่องความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือนิทานภาพประกอบ โดยวัดจากแบบวัดความพึงพอใจในด้าน คือ 1) ด้านรูปแบบหนังสือนิทานภาพประกอบ 2) ด้านเนื้อหาหนังสือนิทานภาพประกอบ 3) ด้านกิจกรรม และ 4) ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับดีขึ้น

5. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงออกทางพฤติกรรมร่วมกับบุคคลอื่นที่มาร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มอย่างมีเป้าหมายเดียวกันและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพื่อประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม ซึ่งแบบการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษในด้านคือ 1) ความกระตือรือร้น 2) ความตั้งใจเรียน 3) การซักถาม 4) การตอบคำถาม และ 5) ความสนุกสนานร่าเริงในการเรียน

6. เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กชาย เด็กหญิงที่มีอายุระหว่าง 3-6 ปี ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 3 มีอายุระหว่าง 5-6 ปี จำนวน 17 คน

7. โรงเรียนอนุบาลนวมณี หมายถึง โรงเรียนที่ทำการเปิดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัย ในเขตอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1